

WIE VEEL LIEFDE KRIJGT, KAN OOK VEEL GEVEN

Tijdgeest verkent het DNA van de liefde: hoe werkt de relatie van je ouders door op je eigen relaties? Eva (59) had als twintiger het gevoel te moeten kiezen tussen haar ouders en de man op wie ze verliefd was. Tot ze nieuwe inzichten kreeg.

tekst **Rick Pullens** illustratie **Brechtje Rood**

Mijn ouders waren gelukkig met elkaar, dat voelde je aan alles. Zelfs bij hun zestigjarig huwelijk was dat nog overduidelijk. We logeerden met de hele familie in een groot huis en zagen 's middags plotseling een kathedier in de keuken staan. Met een rij stoelen. Er klonk bruidsmuziek, kort daarna kwamen mijn ouders de trap af, moeder in haar oude bruidsjurk, vader in jachquet. 'Vier je hoogtijdagen', zei mijn moeder altijd. Dat deed ze die dag ook. Geweldig. Mijn broer speelde ambtenaar van de burgerlijke stand, er was een bruidstaart geregeld en we kregen allemaal een potje met een sterretje erop, 'opdat we maar sterretjes mochten zijn in het leven'. Mijn moeder was vroeger altijd thuis, mijn vader had een goede

baan. We woonden in een groot huis met een oprit. Toch waren status en aanzien niet belangrijk. De accountant zei vaak tegen mijn vader: 'Koop toch nog een groter huis'. Dan antwoordde hij: 'Wat moet ik daar mee?' Hij had als kind in het Jappenkamp gezeten, dan weet je wat de essentie van het leven is. Ik ben opgegroeid met enorm veel liefde. 'Al kom je in het gevang, dan nog zoek ik je op', zei mijn moeder vaak. Onvoorwaardelijke liefde. Ik kon ook echt kind zijn. Mijn ouders spraken in ons bijzijn nooit over grote-mensenzaken. Die werden wel besproken, maar vaak pas 's avonds in bed. En je mocht niet boos gaan slapen. Zoals het in de Bijbel staat: 'Laat de zon niet ondergaan over uw boosheid.'"

"Ik was 25 toen ik Chris ontmoette, op een feestje. Hij had zijn tweedehands Porsche voor

